

[Hanne Severinsen]

ringsforslaget og også afviser fru Lilli Gyldenkildes forslag.

Jytte Andersen (S):

Der er såmænd ikke noget mærkeligt i, at jeg drager spørgsmålet om betalt frihed til uddannelse ind i denne sag, for – og det vil jeg så minde fru Hanne Severinsen om – det socialdemokratiske lovforslag om betalt frihed til uddannelse handlede jo netop om, at både de arbejdsledige og de, der var i beskæftigelse, havde ret til en uddannelse efter deres eget ønske og inden for den vifte af uddannelsesmuligheder, som bl.a. også findes i dette forslag. Der var altså ikke tale om, at vi ville foreslå, at man trak dette her tilbage og brugte pengene til noget andet. Der var tale om, at den grad af fleksibilitet og rotationsmuligheder, som vi ser i betalt frihed til uddannelse, kunne have nogle fordele også for de ledige, som i dag siger: det eneste, vi ønsker os, er at få et arbejde. Det var ud fra den synsvinkel, jeg nævnte, at der er mere perspektiv i at brede uddannelsesmulighederne ud også til dem, der er i beskæftigelse i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Ja men hvis man skal prioritere, må de arbejdsløses muligheder dog prioriteres højere.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg har ikke sagt, at de arbejdsløses uddannelsesmuligheder skulle nedprioriteres, men jeg har sagt, at alle de kortuddannede, både dem, der er i beskæftigelse, og dem, der er ledige, skal prioriteres ligeligt. De skal have mulighed for at kvalificere sig, uanset om de er på arbejdsmarkedet p.t. eller de ikke er det. Der er altså ikke tale om en prioritering til fordel for dem, der er i beskæftigelse. Det vil jeg meget gerne have understreget over for fru Hanne Severinsen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal gøre det ganske kort her i anden omgang. Jeg vil gerne sige tak til arbejdsministeren, fordi vi kan få et notat om virkeligheden, for sådan er det jo. Vi går jo i en an-

den virkelighed herinde end den, de arbejdsløse går i derude, og som AF-systemet og de sociale sagsbehandlere arbejder i. Hvis man ikke har tilstrækkelig god kontakt til den anden virkelighed, kommer vi altså meget nemt til at gøre galt herinde, og er der nogen, der ikke kan tåle, vi gør det, er det ikke mindst de unge arbejdsløse. Derfor synes jeg, det er udmærket, at vi giver os tid til at få udarbejdet sådan et notat, der fortæller os lidt om, hvordan virkeligheden faktisk ser ud.

Jeg er også sikker på, at de bemærkninger, der er kommet om, at vi stort set er enige i intentionen i forslaget, vil komme til at betyde, at på den ene eller den anden måde får vi lavet en ændring på dette område, og så har jeg jo opnået det, jeg gerne ville med forslaget.

Det var det ene, jeg ville sige, og for at det ikke skal blive den store forbrødring – eller hedder det forsøstring på nudansk? – har jeg lyst til at sige noget i anledning af påstanden om, at arbejdsløsheden, falder. Vi har lige fået den sidste meddelelse fra arbejdsdirektoratet om, hvordan prognoserne ser ud for arbejdsløsheden. For den aldersgruppe, vi her taler om, og som jo er op til de 24 år i registreringen – jeg taler om op til 25 år i SFs forslag – er den registrerede arbejdsløshed i april kvartal 1985 for denne gruppes vedkommende 59.400 unge mennesker. Den prognose, som arbejdsmarkedsnævnet har udarbejdet, er for april kvartal 1986 på 50.450 personer, og det siger jo godt nok, at ungdomsarbejdsløsheden er faldende – ingen tvivl om det – hvis prognosen holder, og jeg synes da, vi alle sammen skal være glade for, at det ser sådan ud, men lad os nu se, hvordan det går. Jeg nævner tallene for at vise, at der faktisk er et stort problem i disse tal, og den arbejdsløshed er altså ikke faldet så meget, som vi alle sammen ønsker at den skulle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg forslår, at lovforslagene henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør ind-